

Sygnatura akt I C 1206/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 09-03-2017 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Krzyżanowska

Protokolant: st.sekr.sąd. Katarzyna Bandowska

po rozpoznaniu w dniu 09-03-2017 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. L. (1), M. L. (2)

przeciwko M. M. (...)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.) od dnia 26.11.2015 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych od dnia 16.10.2015 r. do dnia 25.11.2015 r.;
3. kosztami procesu obciąża pozwanego;
4. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Agnieszka Krzyżanowska

Sygn. akt I C 1206/16

UZASADNIENIE

M. L. (1) i M. L. (2) wnieśli o zasądzenie od M. M. (...) kwoty 2.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16.10.2015r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podali, że strony łączyła ustna umowa z dnia 30.08.2015r., na mocy której pozwany miał wykonać na rzecz powodów meble kuchenne do dnia 15.10.2016r.. Ustalając całkowity koszt zamówienia na kwotę 7.000 zł. powodowie uścili na rzecz pozwanego zaliczkę w kwocie 2000zł. Z uwagi na to, że pozwany nie wywiązał się z umowy we wskazanym terminie, pismem z dnia 16.11.2015r. powodowie odstąpili od umowy i zażądali zwrotu uiszczonej zaliczki. Pomimo odbioru w/w pisma pozwany nie kontaktował się z powodami i nie wykonał umowy oraz nie zwrócił żądanej zaliczki. Jako podstawę prawną powodowie wskazali art. 476 kc i art. 481 kc.

Nakazem zapłaty z dnia 29.01.2016r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt I Nc 3828/15 Sąd Rejonowy w K. nakazał pozwanemu aby zapłacił powodom kwotę dochodzoną pozwem wraz z kosztami postępowania w kwocie 7,50 zł.

W skutecznym sprzeciwie od w/w orzeczenia pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony przeciwnej kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany wskazał, że w ustnej umowie nie były wskazany termin wykonania montażu mebli, a powodowie nie kontaktowali się z nim w celu ustalenia terminu montażu i nie wzywali

go do wykonania umowy, a jedynie poinformowali o odstąpieniu od umowy. Podkreślił, iż fronty na specjalny wymiar kuchni powodów zamówione w firmie zewnętrznej były dostępne już w listopadzie 2015r. i możliwy był ich montaż, ale powodowie poza odstąpieniem od umowy nie kontaktowali się z nim co do daty ewentualnego wykonania umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sierpniu 2015r. M. L. (1) skontaktowała się z pozwanym M. M. rozważając możliwość wymiany frontów istniejących już mebli kuchennych. Wcześniej strony łączyły inne umowy, na podstawie których pozwany wykonywał na rzecz powodów meble i zabudowy. Współpraca była dobra, gdyż pozwany wywiązywał się z umów, informując powodów o ewentualnych „przesunięciach” terminów realizacji zamówienia.

W czasie pierwszego sierpniowego spotkania w 2015r. pozwany dokonał pomiarów pomieszczenia i strony zgodnie ustaliły, iż w miejsce wymiany jedynie frontów istniejących mebli, pozwany wykona nowe meble pod zabudowę. Pozwany miał przygotować projekt i wstępną wycenę zabudowy.

W czasie kolejnego spotkania w dniu 30.08.2015r. strony uzgodniły ostateczny projekt wybierając rodzaj frontów szafek oraz uzgadniając całkowitą cenę za złożone zamówienie w wysokości 7.000 zł. Z uwagi na to, że fronty kuchenne miały być wykonane przez firmę zewnętrzną i czas takiej realizacji wynosił około 6 tygodni, termin montażu mebli strony uzgodniły na 15.10.2015r. Na obawy powodów co do ewentualnego „przesunięcia” terminu realizacji zamówienia pozwany zapewnił małżonków L. o tym, że nie powinno mieć ono miejsca. Powodom bardzo zależało aby nowa zabudowa kuchenna była wykonana przed świętem 1 listopada gdyż spodziewali się wizyty gości. Dodatkowo pozwany wskazał powodom, że to on będzie kontaktował się z nimi w celu realizacji umowy i ustalenia (z kilkudniowym wyprzedzeniem) dnia montażu, gdyż demontaż istniejącej zabudowy kuchennej mieli we własnym zakresie wykonać powodowie. W celu realizacji umowy i na poczet ostatecznej ceny powodowie uiszcili pozwanemu zaliczkę w kwocie 2.000 zł., albowiem od faktu jej uiszczenia pozwany uzależnił niezwłoczne złożenie zamówienia na potrzebne fronty.

Dowód: zeznania powódki M. L. (1) k.58v-59, powoda M. L. (2) k.59v, pozwanego M. M. k.59v -61, świadka A. W. k. 48v, kp k. 7

Uzgodnienia i projekt poczynione w dniu 31.08.2015r. nie były zmieniane przez żadną ze stron umowy.

okoliczności bezsporne

Po wykonanych uzgodnieniach i po wyliczeniach rodzaju i wysokości poszczególnych frontów, pozwany złożył zamówienie u ich producenta w dniu 18.09.2015r.

Dowód: zeznania pozwanego M. M. k.59v -61, zamówienie k. 32

Po dniu ostatniego spotkania stron, tj. po 31.08.2015r., pozwany nie kontaktował się w żaden sposób z powodami, nie informował ich o dacie złożenia zamówienia frontów i możliwości zmiany terminu realizacji zamówienia i montażu mebli kuchennych. Zgodnie z zapewnieniami pozwanego, że to on będzie kontaktował się z małżonkami L. w celu ustalenia konkretnej daty montażu, powodowie również nie dzwonili do pozwanego.

W dniu 12.02.2016r. producent frontów kuchennych zamówionych dla powodów wystawił na rzecz pozwanego fakturę NR (...) na kwotę 1.961,38 zł. Kwotę tą pozwany uiszczył w dacie wystawienia faktury

Dowód: zeznania powódki M. L. (1) k.58v-59, powoda M. L. (2) k.59v, pozwanego M. M. k.59v -61, faktura k. 33

Po upływie ustalonego wcześniej terminu realizacji umowy i z uwagi na brak jakiegokolwiek kontaktu ze strony pozwanego, w dniu 16.11.2015r. powodowie skierowali do M. M. pismo informujące go o odstąpieniu od umowy z winy pozwanego. Dodatkowo powodowie wezwali pozwanego do zwrotu w terminie 7 dni uiszczonej w dniu 31.08.2015r zaliczki w kwocie 2.000 zł. Pismo to pozwany otrzymał w dniu 18.11.2015r., ale nawet wówczas nie kontaktował się z powodami i nie próbował prowadzić z nimi jakichkolwiek uzgodnień czy wyjaśnień zaistniałej sytuacji. M. M.

pomimo odbioru frontów kuchennych od podwykonawcy i wykonaniu szafek do zabudowy kuchennej, nie zwracał się do powodów o umożliwienie wykonania zamówienia i montażu, nie wzywał powodów do odbioru mebli.

Z uwagi na brak jakiegokolwiek reakcji czy informacji ze strony pozwanego powodowie pozwem z dnia 7.12.2015r. wystąpili z żądaniem zapłaty kwoty 2.000zł.

Dowód: zeznania powódki M. L. (1) k.58v-59, powoda M. L. (2) k.59v, pozwanego M. M. k.59v -61, wezwanie z dowodem doręczenia k. 5-6

Sąd dał wiarę wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego dokumentom, gdyż ich autentyczność i treść nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie dopatrywał się powodów by czynić to z urzędu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powodów albowiem były jasne spójne, logiczne i konsekwentne. Dodatkowo zeznania te korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z dokumentacją przedłożoną do akt sprawy. Twierdzenia powodów o wskazanym terminie realizacji umowy, uzależnionym od czasu realizacji zamówienia frontów na okres 6 tygodni, zostały dodatkowo potwierdzone zeznaniami świadka A. W., który okres ten określił na 5-6 tygodni. Dodatkowo zeznania powodów co do powodów określenia terminu realizacji zamówienia jeszcze przed dniem święta zmarłych 1 listopada pozostają logiczne i mają odniesienie w realiach życia, a fakt potrzeby „pilnej i terminowej” realizacji umowy został potwierdzony chociażby niezwłocznym uiszczeniem zaliczki już w dniu zawarcia umowy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego co do tego, że termin realizacji umowy nie został ostatecznie ustalony i z pewnością nie był to 15.10.2015r., albowiem okoliczność przeciwna wynika z wiarygodnych zeznań powodów. Co prawda świadek A. W. nie miał wiedzy o ustaleniach stron w/w umowy, jednak w tożsamy sposób jak powodowie wskazał na czas realizacji zamówień w firmach zewnętrznych co powoduje, że twierdzenia powodów o ustaleniu terminu realizacji po upływie 6 tygodni od dnia spotkania pozostają bardziej logiczne i wiarygodne niż twierdzenia pozwanego w tym zakresie. W realiach bieżącego życia trudno zgodzić się z tym, że strona decydująca się na zamówienie mebli albo nie określa terminu ich montażu lub określa go w sposób bardzo niepewny tj. po wykonaniu frontów przez firmę zewnętrzną. Istotną jest też okoliczność przyznana przez pozwanego, że od faktu uiszczenia zaliczki uzależniał złożenie zamówienia, co w związku z wpłatą 2000 zł. w dniu zawarcia umowy, termin upływający 15.10.2015r. był jak najbardziej prawdopodobny i możliwy do realizacji. Również twierdzenia pozwanego jakoby termin montażu mebli był uzależniony od informacji producenta o możliwości odbioru frontów i że fronty te były gotowe do odbioru w listopadzie 2015r. nie znalazły jakiegokolwiek potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Jednocześnie złożona przez M. M. faktura z dnia 12.02.2016r. w pewnym sensie przeczy zeznaniom w tym zakresie, albowiem z dokumentu tego w żaden sposób nie wynika aby zamówione fronty były gotowe do odbioru chociażby w listopadzie 2015r. Podkreślić należy, iż pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie poddał obowiązkowi wynikającemu z treści art. 6 kc. Jedynie w zakresie potwierdzonym pozostałym materiałem dowodowym, w tym twierdzeniom powodów, zeznania pozwanego należało ocenić jako wiarygodne.

Zeznania świadka A. W., będące w ocenie Sądu wiarygodne z uwagi na ich spójność i logiczność, poza wskazaniem okresu realizacji zamówienia w firmach zewnętrznych, nie wniosły niczego do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie

Sąd ostatecznie nie uwzględnił wniosku pozwanego o uzyskanie informacji od (...) w zakresie realizacji zamówienia pozwanego, albowiem w czasie zakreślonym przez Sąd informacja takowa do akt sprawy nie wpłynęła. Kolejny dodatkowy termin rozprawy celem jej pozyskania w nieuzasadniony sposób wpływał by na czas prowadzenia postępowania i nie był uzasadniony ekonomią procesu tym bardziej, że termin do pozyskania stanowiska (...) był wyznaczany dwukrotnie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości, chociaż jego podstawa prawna wskazywana przez powodów nie była adekwatna do ustalonego stanu faktycznego.

Zgodnie z treścią art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Tym samym niewątpliwym było, że strony łączyła ustna umowa o dzieło.

Przepis art. 635 kc stanowi, iż jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła. Treść art. 493§ 1 kc wskazuje natomiast, że jeżeli jedno ze świadczeń wzajemnych stało się niemożliwe wskutek okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność strona zobowiązana, druga strona może, według swego wyboru, albo żądać naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania, albo od umowy odstąpić. Jednocześnie strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania (art. 494 § 1 kc).

Z zebranego w sprawie, a szczególnie omówionego wyżej, materiału dowodowego wynika w sposób jednoznaczny, iż strony łączył stosunek obligacyjny, na mocy którego pozwany zobowiązał się do wykonania i zamontowania mebli kuchennych, z kolei zobowiązanie wzajemne powodów polegało na zapłaceniu ceny w kwocie 7.000 zł., na poczet której uiszcili zaliczkę w kwocie 2.000 zł. Materiał dowodowy wykazał również, iż termin realizacji umowy strony określili na 15.10.2015r. tj. po upływie 6 tygodni (czas na realizację zamówienia frontów kuchennych) od dnia jej zawarcia. Bezspornym było, iż pozwany nie wykonał w swego zobowiązania w terminie, również w żaden sposób nie zareagował na odstąpienie od umowy i wezwanie do zwrotu zaliczki. Pozwany jest przedsiębiorcą i zaciągnął zobowiązanie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 355 § 2 kc należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Tym samym pozwany nie może przerzucać na powodów odpowiedzialności za ewentualne przedłużenie realizacji frontów przez firmę zewnętrzną w sytuacji, gdy zamówienie przez niego tych elementów mebli miało miejsce dopiero 18.09.2015r. Pozwany w trakcie zeznań przyznał, że wpłata zaliczki warunkowała złożenie zamówienia frontów, tym samym wpłata jej już w dniu zawarcia umowy winna skutkować bezwzględnym złożeniem stosownego zamówienia, czego jednak pozwany nie uczynił. Na tym etapie pozwany nie może przerzucać odpowiedzialności za swe zaniechanie na drugą stronę, twierdząc że powodowie wyrazili zgodę na montaż kuchni dopiero po uzyskaniu przez niego frontów mebli. Jak już przedstawiono przy ocenie zeznań stron, okoliczności te nie zostały jednak wykazane. Stawianie konsumenta przed faktem dokonanym jest w tej sytuacji niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości również okoliczność, iż pozwany w żaden sposób nie informował powodów o opóźnieniu w zamówieniu frontów, nie kontaktował się z nimi pomimo zapewnień, że to on będzie informował o montażu i realizacji umowy. Z tego powodu brak wezwania do realizacji umowy nie budzi wątpliwości, podobnie jak możliwość zastosowania normy art. 635 kc. Notabene strona pozwana nie przeprowadziła skutecznie dowodu, że nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które ona nie ponosi odpowiedzialności, przełamując w tym zakresie domniemanie z art. 493 kc. Dodatkowo pozwany wskazał, że po otrzymaniu pisma o odstąpieniu od umowy, nie zwracał się do powodów o umożliwienie mu wykonania zamówienia lub ustalenia innego terminu jego realizacji, nie żądał również zapłaty pozostałej części wynagrodzenia. Tym samym nie wskazał aby domagał się realizacji uprawnień wskazanych w normie art. 639 kc i art. 643 kc.

Skoro powodowie skutecznie odstąpili od umowy, pozwany winien zwrócić im uiszczoną zaliczkę w kwocie 2.000 zł. Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie wyżej wskazanych norm prawnych, Sąd orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

Co do odsetek sąd przyjął za uzasadnione ich żądanie od dnia 26.11.2015r., albowiem powodowie wezwali pozwanego do zwrotu zaliczki w terminie 7 dni pismem doręczonym mu w dniu 18.11.2015r. (18+7=25). Zgodnie z art. 455 kc pozwany winien dokonać zwrotu zaliczki we wskazanym terminie tzn. niezwłocznie, co w ocenie sądu w okolicznościach niniejszej sprawy stanowi maksymalnie okres 7 dni, który był w tym przypadku wystarczający. Podstawą prawną zasądzenia odsetek ustawowych był art. 481 kc.

Żądanie odsetek za wcześniejszy okres tj. od 16.10.2015r. do dnia 25.11.2015r. jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Pozwany przegrał proces w całości, więc na podstawie art. 98 kpc sąd obciążył go kosztami procesu (pkt. 3 wyroku).

Powodowie ponieśli koszty postępowania w kwocie 100 złotych tytułem opłaty od pozwu i kwotę tą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów w pkt. 4 wyroku, mając na uwadze wskazaną wcześniej odpowiedzialność za wynik procesu.

SSR Agnieszka Krzyżanowska